

REDACTIUNEA,
 Administrațiunea și Tipografa
 Brașov, piața mare nr. 30.
 Scrisori nefrancate nu se
 primesc.
 Manuscrise nu se retrimit.
INSERATE
 se primesc la Administrațiunea în
 Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
 În Viena: la M. Dukas Nachst.,
 Nux. Augenfeld & Emeric Les-
 ner, Heinrich Schalek, A. Op-
 pelik Nachst., Anton Oppelik.
 În Budapesta: la A. V. Gold-
 berger, Ekstein Bernat, Lulu
 Leopold (VII. Erzsebet-körsut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 rie garand pe o coloană 10
 bani pentru o publicare. Pub-
 licări mai dese după tarifară
 și învoiașă. — **RECLAME** pe
 pagina 3-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVIII.

„GAZETA“ iese în ce-care di
 Abonamente pentru Austro-Ungarie
 Pe un an 24 cor., pe șase luni
 12 cor., pe trei luni 6 cor.
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 Pe un an 8 fr., pe șase
 luni 4 fr., pe trei luni 2 fr.
 Se prenueră la toate ofi-
 cile postale din țară și din
 afară și la d-nii colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare,
 Tergul Inului Nr. 30. etagiu
 Ia Pe un an 20 cor., pe șase
 luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
 Cu dusele în casă: Pe un an
 24 cor., pe șase luni 12 cor.,
 pe trei luni 6 cor. Un esem-
 plar 10 bani. — Atât abona-
 mentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 24.

Brașov, Luni-Marți 1 (14) Februarie

1905.

Părerii și reflexiuni.

I.

Atențiunea presei maghiare fiind cu totul absorbită de schimbarea cea mare, ce au adus-o cu sine alegerile în constelația noului parlament, ea s'a ocupat în timpul din urmă puțin de naționalități. Singurul diar, care a urmărit cu mai mare atențiune atitudinea naționalităților în decursul campaniei electorale a fost „Budapesti Hirlap“, la care colaborează cunoscutul „mare prieten“ al acestora, Jancso Benedek, și la care s'a asociat acum și „Magyar Közélet“ revistă politică, ce apare sub egida și protecțiunea baronului Des. Banffy.

Reproducem la alt loc părerile acestor foi asupra atitudinii naționalităților, cari părerii, deși nu ne oferă în fond ceva deosebit nou, sunt totuși interesante, fiind-că ne arată ce și cum cugetă aceia, cari pretind, că între Maghiari cunosc mai de aproape și mai bine naționalitățile, trecutul lor, viața, raporturile actuale și aspirațiunile lor.

N'avem de gând a analiza tot ce afirmă și critică numitele foi. Ar fi o muncă nemulțumitoare și în cea mai mare parte zadarnică, căci am trebui să repetăm ceea ce le spunem de decii de ani adversarilor noștri, cari n'au ochi și urechi pentru cauza dreptății și a libertății națiunilor nemaghiare. Dér la unele observări și critice ale lor ținem a face reflexiunile noastre.

Pentru ađi provocă înainte de toate o reflexiune din parte-ne afirmarea, cu care își începe revista banffyistă articolul de situațiune intitulat „Naționalitățile“. Afirmă a-decă „Magyar Közélet“, că presa naționalităților ar fi fost așa de mult surprinsă de victoria opozițiunii unite la alegeri, în cât i-a stat graiul timp de mai multe zile.

„Nici nu e mirare“, exclamă revista maghiară, „căci dóră prin bătaia strașnică, ce a suferit-o politica vieneză la alegeri, s'a dărîmat singurul razim real al nisuițelor naționalităților“.

Despre aceea, că rezultatul ne-așteptat al alegerilor dietale de la 26—27 Ianuarie a surprins pe totă lumea, ne pôte spune multe nu numai contele Tisza cu mamelucii săi, ci chiar și norocosul Kossuth și soții. Acesta din urmă a mărturisit însuși că a visat și din vis s'a făcut pe neașteptate realitate. De ce dér, unde totă lumea a fost surprinsă, numai presa română s'e făcut esceptiune?

Și cu toate aceste, dîcem și afirmăm, că diarele noastre de aici, în partea lor cea mai mare cel puțin, au rămas reci în fața întorsăturii spre stînga extremă, ce au adus-o cu sine alegerile, și, decă au simțit ceva, a fost satisfacția, că vîd prăbușindu-se un regim, care de decii de ani a adus atîta rău și atîta amărăciune peste capul poporului român. Incolo, cum am dîs, noi Români am rămas în genere reci în fața victoriei koșuthiștilor, fiind-că nu ne puteam nicidecum încălzi pentru aceia, cari, deși n'au fost până acuma la putere, față cu noi Români și cu celelalte popore nemaghiare nu s'au arătat cu nimic mai binevoitori și mai drepti, decât conaționali lor din partidul guvernamental, ba unde numai au putut, în înrîmări publice și cu deosebire în dietă și-au manifestat încă în măsură și mai extremă ura și intoleranța lor contra a tot ce nu e maghiar.

A conchide însă delă această rēcělă la o deconcertare totală, pentru că a mîncat bătaia politica vieneză și naționalitățile și-ar fi pierdut razimul lor real, este una din absurditățile cele mari, ce le comit politicienii maghiari ori de câte-ori e

vorba de raporturile lor cu poporele conlocuitoare nemaghiare.

Decă naționalitățile n'ar fi avut alt razim pentru nisuițele lor de cât politica vieneză, atunci până acum ar fi trebuit s'e fie cu totul strivite, cum cerea Coloman Tisza, căci aceea politică a părăsit de mult cauza lor cu totul și tăria guvernelor liberale față cu masele maghiare ațîțate de șovinismul dominant a fost, că au avut în tot timpul mîna liberă față cu naționalitățile și cine nu scie că guvernantișii se laudau neconținut, că politica lor de maghiarizare e aprobată și de coronă?

Politicienii și gazetarii maghiari, cari cred ađi că cu victoria koșuthismului naționalitățile au ajuns definitiv și pentru veci a fi prada regimului de desnaționalizare, ori cum se va numi el în viitor, sunt tot așa de naivi și ignoranți cum au fost atunci, când au susținut cu privire la noi Români, că trebuie s'e ingenuchiăm și s'e capitulăm dinaintea lor, fiind-că Ungaria a legat alianță cu România și astfel am ajuns între două focuri.

Din »Reichsrath«. În ședința de Sămbătă camera deputaților austriaci a continuat prima cetire a bugetului. În numele clubului român d-l Popovici a exprimat mulțumirea de a vedea camera adunată pentru lucrare rodnică. El a adăugat, că Români doresc ca monarhia s'e rămîna un stat tare și puternic și că prin urmare ei stăruesc asupra menținerii forței armate. Statul trebuie s'e consolidat în toate ramurile administrației, guvernul trebuie s'e facă totul pentru a satisface cererile drepte ale poporului român și cu deosebire egalitatea de drepturi.

Deputații români. „Egyetértés“ de la 11 Februarie scrie, că în dieta ungară sunt aleși acum 16 deputați români. Dintre aceș-

tia 8 au fost aleși cu ajutorul lui Tisza, ér ceilalți cu program naționalist. »Fiind-că cu ocaziunea alegerilor partidul guvernamental a rămas în minoritate, pe deputații valachi nici un interes nu-i mai lăgă de garda lui Tisza și ast-fel, precum se spune, se vor uni ca deputați opoziționali cu cei aleși cu program naționalist. Va fi așa-dér un grup de 16 membri, care vré s'e se constituie în partid și spre scopul acesta au și ținut o consfătuire în Sibiu. Noi nu vedem în acesta nici o apariție îngrijitoare. Decă vor avé dreptate pot s'e fie liniștiți, că în parlamentul maghiar nu vor înlîmpina urechi surde. Și decă, pe lângă păstrarea naționalității lor se vor fi mai dovedind și patrioți, ei se vor convinge, că liberalismul maghiar nu e lucru de nimic. Dér decă își vor uita, că patria acesta este și patria lor, atunci s'e nu aștepte echitate din parte-ne«.

O clausă secretă în tratatul de comerț austro-german. Din sferile politice de la Viena se anunță diarului »Frankfurter Zeitung«, că noul tratat de comerț dintre cele două imperii aliate conține o clausă secretă, în virtutea căreia, în cas când s'ar întempla separația vamală a Ungariei de Austria, tratatul nu va fi obligator pentru Ungaria, ea avînd a încheia un tratat separat cu Germania.

„Naționalitățile.“

Sub titlul acesta „Magyar Közélet“, revistă banffyiană, publică în numărul său cel mai recent un articol, pe care îl credem destul de important spre a-l reproduce în traducere:

»Resultatul alegerilor de la 26 și 27 Ian. a consternat așa de mult presa naționalităților, în cât au trecut câte-va zile până și-a putut veni în fire. Ea a publicat rezultatele incredibile, însă n'a adăugat nici un comentariu, ci s'a ocupat cu crisa din Rusia, cestiunea naționalităților din Austria, expediția din Tibet etc. Nici nu e de mirat, căci odată cu deruta gróznică a politicei vieneză, s'a prăbușit ultima proptelă reală a aspirațiilor naționalităților. Apoi

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Din altă lume.

I.

Decă se mai pôte numi lume! E vorba de-o casă de nebuni, de ospiciul »Mărcuța« de la Bucuresci.

E o lună și mai bine, de când într-o di posomorită și umedă, mi-a venit ideea, pe care am s'o regret multă vreme, de-a m'e duce s'e vizitez ospiciul. Am s'o regret, căci ar fi fost cu mult mai bine s'e nu fi v'edut nici-odată ceea-ce am v'edut. Cătă deosebire între imaginea ce și-o face omul despre ceva, și între realitate!

Insoțit de-o artistă visătoare, care-mi tot spunea pe drum c'ar vré s'e vadă o »Ofelie«, chinuit de-o sumedenie de gânduri, cari se desprindeau par-că din atmosfera mohorită a tramvaiului ce înainta lenș înspre marginile orașului, stăteam ghemuit într'un colț, înduioșat de dorul unui prieten, pe care m'e duceam s'e-l v'ed acuma pierdut în lumea aceea de nenorociți.

Coborîm la bariera Moșilor. Luăm o trăsură de țără și-o pornim pe drumul plin de noroiu, străbătînd prin c'eta ce dormita pe câmpuri. Un s'ore ca de cenușe de-abia putea s'e-și mai tragă sufletul.

După o jumătate de ceas ajungem. Internul de serviciu ne primesce amabil și-o pornim toți trei spre curtea spitalului.

Încă de la p'ortă ne primiră vre-o trei indiviđi îmbrăcați în uniforma lor sură și cu șepcile trase pe ochi.

— »Bună ziua! Bine-ați venit!« Unul mai în vîrstă păși drept în fața mea, îmi întinse mîna brusc și-mi ceru un ban. Era evreu, se cunoscea după accent. Nici la balamuc nu te scapi de ei. Îi impliniu dorința, dér când v'edui, că mai am vre-o câți-va gologani, îmi mai ceru cinci parale pe de-asupra. Apoi decă era evreu!

Un altul, un idiot din nascere, mut și surd veni și el mormîind cu mîna întinsă.

— »Asta e un tip foarte interesant«, îmi spuse internul. »Uite, decă i-ai da un franc s'eu o piesă de doi, s'eu de cinci,

n'are s'e țî-o ia. Nu primesce decăt numai cinci parale«.

Făcuiu încercarea. Îi dădui o piesă de doi franci. Se uită la ea, o trecu pe la nas, o miroși și mi-o dedui înapoi. Tot așa una de cinci. Când la urmă îi dădui cinci parale, îi părui grozav de bine și plecă.

Ovreiul se ținea după mine s'e-i mai dau 5 bani. De-odată m'e privi fix și-mi spuse, bătîndu-m'e pe umeri cu multă familiaritate, că m'e cunosc de la Viena.

— »Apoi, da — îi r'espusei — sunt ficiorul împ'eratului«. Începu s'e ridă foarte satisfăcut, că m'e recunoscu.

Prin curte erau toți risipiți și ocupați cu diferite lucruri. Unii măturau, alții rîniau zăpada, alții o încărcau în car'e și mulți adunați câte doi-trei la un loc stăteau de vorbă.

Îmi stăp'ania sufletul o senzație ciudată. M'i-era frig, m'i-era frică, m'i-era milă.

Visitarăm salónele pe r'end, nisce odăi scunde, triste și puțin luminate. Ingrămădiți ca animalele, stăteau bieții nenorociți acolo. Țî-se revolta sufletul când vedeai

în ce condiții sunt ursite s'e trăescă aceste ființe, cari din cine scie ce păcate au ajuns unde erau. M'i-am imaginat de multe-ori »miseria«, dér imaginația nu m'i-a ajuns nici-odată până la adev'urul pe care-l vedeam.

Lungiți pe paturile lor s'erăcăciose, cei mai mulți nici nu luau s'ema, c'ă intră cine-va. Cei cari erau în picioare, erau foarte compesantți. Ne d'icea »bună ziua!« și se feriau respectuoși din calea noastră.

»Ce mai faci moșule?« îi întrebă internul de serviciu pe un bătr'ân, care-și arogase dreptul de-a fi supraveghetor al salonului și-i bătea pe cei-lalți, decă nu-l ascultau.

»Bine, d-le doctor, acuma-i bine. Tot aștept s'e-mi aducă hainele de la magazie. Că nu mai am nimic, mulțumesc lui Dumneđu! E bine«.

— »Apoi m'âne, m'âne țî-le-adeuce«.

Asta era r'espunsul obișnuit, când vre-unul spunea c'ar vrea s'e plece acasă.

Și bătr'ânul se dedui pe lângă mine și m'e rugă st'aruiitor s'e-i spun doctorului s'e-i dea drumul. Îi repetai și eu același cuv'ent de speranță: m'âne.

campania »naționalităților aliate« încă a suferit fiasco, căci pe când în parlamentul disolvat naționalitățile prin activitatea lor parțială n'au putut introduce decât 6 deputați, nici cu puteri unite n'au izbutit să alege mai mulți de 10 deputați, deși numărul candidaților se urca la 50.

»O atențiune particulară merită Români, cari și-au desfășurat stégul aspirațiilor lor, în urma căreia desfășurării se semnalază ca rezultat intrarea în parlament a 8 deputați. Acest număr pare de tot infim, decât avem în vedere, că pe teritoriul locuit de Români, în urma împărțirii nenorocite a cercurilor electorale, se află vre-o 100 de cercuri și decât considerăm, că Tisza, după ce i-a momit să intre în activitate și prin prezentarea proiectului pentru reforma instrucției primare li-a dat în mână și o armă electorală escelentă, el (Tisza) față cu candidații naționaliști a făcut alegerile cele mai curate posibile. Foile naționalităților observă o tăcere unanimă surprinzătoare în ceea ce privește presiunea oficială, atribuind toate nesuccesele: frigului, lipsei de organizație și slăbiciunii poporului, precum și coruptibilității preoților. Au fost cercuri de aceea, în cari n'a votat cu candidatul guvernului nici un Român, ba încă și notarii, cârciumarii, și preoții cari beneficiază din subsidiul statului, au sprijinit demonstrativ pe candidatul naționalist. Cel-ce cunoșce raporturile dintre naționalități, scie, că acesta nu s'ar fi putut întâmpla, decât nu li s'ar fi asigurat imunitatea față cu eventualele urmări.

»Cel ce a urmărit foile românesce în cele trei luni ce au precedat alegerile, precum și dările lor de seamă asupra acestor alegeri, nu se poate emancipa de impresia penibilă, că aici avem de a face cu o organizație pusă la cale de mâna binevoitoare a guvernului. Decât guvernul ar fi pus în acțiune numai mijlocele utilizate față cu candidații opoziționali, n'ar fi izbutit nici jumătate din câți Români au izbutit. Slavă Domnului, că și această întreprindere, ca și celelalte întreprinderi nenorocite ale lui Tisza, a avut pe neașteptate o consecință favorabilă. A ieșit adevărat la ivelă, că tendințele de naționalitate, nici chiar în mijlocul unei crize atât de grave, și lăsate în deplină libertate, nu sunt capabile a amenința serios existența noastră de stat și națională. A ieșit la ivelă, că față cu trecutul, puterea lor s'a redus în mod extraordinar, căci înainte de proclamarea pasi-vității, la 1865 Români au trimis în parlamentul ungar 38 deputați, ér la 1869 numai din Ungaria propriu zisă 24, pe când acum n'au putut scrie decât 8. Programul național al Românilor încă a pierdut mult din caracterul îndreptat contra statului; așa partea cea mare a candidaților n'a accentuat nici autonomia Ardealului, nici înlocuirea sistemului dualist cu cel federalist.

»Mai trebuie să relevăm, că rezultatul alegerilor confirmă experiența, că tendințele naționaliste se retrag din ce în ce de la nord la sud și de la răsărit la apus. Afară de unul adevărat, toți candidații naționaliști au fost aleși pe teritoriul din jos de Mureș și s'a dovedit că centrul tendințelor naționaliste s'a strămutat de la Brașov și Sibiu la Arad, ceea-ce pentru noi Maghiarii nu poate să fie decât favorabil, dată fiind apropierea elementului etnic maghiar.

»In părțile ardelenice candidații români au obținut în 3 cercuri săsesce un rezultat însemnat (Orăștie, Cristian, Sebeș), ceea-ce va avea drept urmare, că ochii Sașilor se vor deschide și alianța nefrăcesă a Sașilor cu Români va înceta cât mai curând. și intrarea în activitate a Românilor ne va fi și în privința acesta folositoare.«

In numărul său de la 12 Februarie și cronicarul săptămânal al ziarului „Budapesti Hirlap“ se ocupă de naționalități.

»Duce, că discursurile electorale, ce le-au ținut candidații naționaliști, cuprind de astă-dată, pe lângă poporul de fraze, și ceva nou. Nu însă în fond, ci în formă său ton. Pe cordele lor s'a pus par'că surdina, ca să nu se audă prea tare ceea ce spun. Sunt puține urmele urei și agitațiunii de odinioară, ba sunt semne numărăse, că conducătorii naționaliști, cari au pășit în activitate, ar vré să fie înțeleși nu numai de aderenții lor, ci și de Maghiari. Ar vré par'că să arate, că năsuințele lor nu sunt periculoase din punct de vedere maghiar.

Uniunea personală, — continuă cronicarul — separația teritoriului vama și ideea independenței, n'au aș aderenți numai la Maghiari, ci și în tabăra politicienilor naționaliști, dovadă vorbirea de program a candidatului slovac Dr. Emil Stodola. (O parte din vorbirea acesta am reprodus-o și noi — Red.) Stodola nu stă izolat. Și dintre candidații Sârbi mai mulți s'au declarat aderenți a uniunii personale. Numai cântre candidații români nu s'au aflat nici unul, care să se identifice cu vederile lui Stodola și ale Sârbilor. Cronicarul urmăzează apoi astfel:

»Dintre toate naționalitățile patriei, Români se pot debarasa mai greu de tradițiile politice naționaliste în spirit vechi austriac. Inseși și din partea lor se poate constata un progres față cu trecutul (!) în programul lor din urmă nu se mai face amintire despre autonomia Ardealului. Prin eliminarea acestui punct, ei în mod tacit recunosc unitatea statului maghiar. Ei nu vré să dismembreze statul maghiar în provincii autonome. Iși caută acum și ei interesele specifice naționale între marginile unității politice și geografice ale statului maghiar. Și acesta este un pas spre o cale mai corectă.

»Totmai pentru acesta suntem convinși, că și din partea Românilor se va face al doilea pas, ce l'au făcut deja mai

mulți dintre politicienii slovaci și sârbi. Realitatea e mai puternică nu numai decât fantasia, ci și de cât preocupă pătimașe. Asupra naționalităților influința în mod deșteptător ori-ce pas pe care națiunea maghiară îl face spre deplină independență de stat. Prin victoria năsuințelor naționale maghiare, cestiunea naționalităților se va rezolva de-odată și de la sine.

Spune apoi, că Români au cucerit un cerc electoral (al Cristianului) de la Sași și dice, că »casul acesta dovedesce în mod forte palpabil și celui mai preocupat Sas, că întinderea politică și economică a Românilor în Ardeal, nu este păgubitoare numai Maghiarilor ci și Sașilor. Numai acum ved Sașii ce politică nebună ar fi fost din partea lor, decât punându-se pe punctul de vedere al foștilor Sași verđi, s'ar fi aliat cu naționalitățile și mai ales cu Români. Prețul acestei alianțe l'ar fi plătit Sașii...«

Kossuth la Viena.

Sâmbătă după amiază, cu acceleratul de 5.15, Francisc Kossuth a plecat din Budapesta la Viena. Ajuns aici, el a tras la hotelul »Bristol«, unde îl aștepta avisul, că a doua zi, adevărat Duminecă, Majestatea Sa îl va primi în audiență la palat la orele 11.

Era de prevăzută, că sosirea lui Kossuth la Viena, ca să meargă în audiență la palatul împărătesc (Hofburg) va produce mare svon între locuitorii capitalei austriace. E dér natural că diariștii au pândit ora sosirii lui Kossuth în Viena și au asaltat otelul »Bristol«, unde a descălecat, ca să afle ceva dela fiul revoluționarului de odinioară, care înainte cu 56 ani fusese primit cu alai și însuflețire de poporațiunea Vienei ca un »vestitor al libertății«.

Mai întâiu Kossuth avu o convorbire scurtă c'un redactor al ziarului »N. fr. Presse«, ér mai târziu primi pe toți reprezentanții presei vieneze. Kossuth s'a scusat, că nu poate conversa cu ei în limba germană, căci nu cunoșce bine această limbă, și îl lăsa să se ducă la un loc în care el însuși pe hârtie etgetările sale, ce-l preocupă acum, în limba maghiară. Dicend acesta, Kossuth s'a așezat la masă și a scris pe o hârtie următoarele:

— »Am venit la Viena cu speranța, că domnitorul se va convinge, că nu există în Ungaria partid, care ar vré să separe interesele țerei de interesele casei domnitoare. Ungaria ar deveni stîlpul cel mai puternic al dinastiei, decât nimic n'ar împedea-o în dezvoltarea libertății și independenței, conform geniului ei. Decât s'ar realiza programul partidului independist, ar înceta ori-ce cauză de frecare între Ungaria și Austria și s'ar restabili érași amicitia și iubirea, ce-l legase pe poporul vienez de Maghiari în zilele deșteptării libertății. Sosind în Viena, m'am gândit la această dragoste reciprocă, pe care a spălat-o aminti-

rea plăcută a zilelor trecute și pe care viitorul poate să o readucă, decât poporele se vor înțelege unele pe altele și decât domnitorul își va adănci privirea în spiritul și sufletul poporului maghiar.

Kossuth era însoțit de deputații Bartha M., Lukacs Gy., Szatmari M., Hentaller L. și Visontai S., apoi de mai mulți diariști.

Organul koșutist „Egyetértés“ vorbind despre mergerea lui Francisc Kossuth la Viena, scrie între altele:

»Suntem leali, fiind-că aș nu ne putem închipui pentru mica noastră țerișoră o altă formă de stat, decât cea monarhică. Inseși nu esagerăm loialitatea acesta în paguba națiunii. Intre împrejurările actuale considerăm ca un succes puternic faptul, că Francisc Iosif a chemat la sine pe Francisc Kossuth, fiind-că în persoana președintelui și conducătorului nostru va sta mâne în față regelui maghiar națiunea maghiară întrégă... Pe cerul maghiar răsar mâne dimineță aurora unui viitor mai frumos...«

Răsboiul ruso-japonez.

Stössel despre Port-Arthur.

Generalul Stössel a sosit Vineri la Aden, unde a primit pe mai mulți diariști parisieni. Stössel li-a declarat, că de la însuși șeful statului major japonez scie, că Japoneseii au pierdut la Port-Arthur 100,000 ómeni. La predare nu mai erau în cetate decât 6000 ghiulele și 2 milioane cartușe, cu cari nu se putea continua apărarea pe o linie de 25 kilometri. Timp de 6 luni soldații nu primiau qilnic decât 200 grame carne de cal, pe care o frigeau în oleu de rapiță. Când a predat cetatea, Stössel n'a cerut sfat de la nimeni, ci a lucrat din proprie inițiativă. Țarul va judeca apoi, decât ar fi fost mai corect să arunce cetatea în aer. Stössel mai bine a vrut ca numele lui să fie mai puțin preamărit în istoria răsboielor, decât să-și îngreuneze conșciența cu vieța a 30,000 ómeni.

In Manciuria.

Pe câmpul de răsboi din Manciuria situația e neschimbată. Se dau, ce e drept, mici ciocniri de avantposturi pe întreg frontul, dér aceste ciocniri n'au o însemnătate deosebită.

După o depeșă din Londra, generalul Nogi a luat comanda flancului celui mai extrem drept japonez, căruia i-s'a dat problema, ca la primăvară să încerce a impresura flancul stâng rusesc.

»Le Journal« din Paris comunică lucruri interesante despre îmbrăcămintea oștirea ruseci. Până în Septembrie anul trecut trupele nu dispuneau decât de uniforme ușore de vară. Acum însă sunt bine îmbrăcate de iernă. Mantale blănite și chipiuri gróse au furnizat Chinesii din Mukden. Mai greu a fost cu încălzitul. Bucătăriile de tabără, cuptóarele, spitalele, cancelariile și ascundătorile subpământene au consumat un colosal material de ars. De când Rușii au pierdut minele de cărbuni de la Yantai, n'au mai avut de unde să ia cărbuni de ars. Lemne sunt puține, căci Manciuria de sud n'are păduri. Soldații, în lipsa de lemne, au ars coperișele de la toate casele chinezesci.

Pierderile Rușilor.

Foile ruseci publică conspecte asupra pierderilor ce le-a avut până acum Rusia în morți și răniți de la izbucnirea răsboiului.

Afără de Port-Arthur, Rușii au pierdut în morți 341 ofițeri și 8730 soldați, răniți 1506 ofițeri și 49,626 ómeni; dispărúți 66 ofițeri și 10,087 ómeni. În luptele dintre Șaho și Hunho pierderile, după »Nowoje Vremja«, au fost de 13,000 morți și răniți. Pierderile la Port-Arthur 35,000 ómeni. Totalul pierderilor 120,000 ómeni.

Blocarea Vladivostocului.

»Agentia Reuter« află din Vladivostoc, că nu se poate ajunge la acest port

Bétrăni, tineri, veseli unii, alții întunecați, pierduți, legați de drugurile de fier ale patului de mâni și de picioare, alții în agonie, gemend în risetele altora; unii cu sufețele stinse de tot, alții cu câte-o umbră de nădejde nestatornică, dulce, dér nestatornică. Așa erau. Ochii numai, ochii, aceiași la toți, reci, duși în fundul capului, morți, ca ceva din întunerecul mormintelor! Numai cine-a privit odată în ochii unui nebun, poate să-și facă o idee de ceea enormă descurajare și de acel pustiu fără margini, care se lăsase pe ochii acestor nefericiți ca negurile, ce se întind tómnă peste câmpuri.

Ne-am dus într'un atelier de cismărie. Lucrau vre-o 12 inși, tăcuți, străini și liniștiți.

Munca îi mai liniștesce, ne spuse internul de serviciu.

Am uitat să spun, că idiotul de la intrare se ținea vecinic după mine. Mă prinsese drag. De câte ori mă opriam, el îmi curăța cu unghia niște stropi de noroiu de pe palton.

Pe coridóarele lungi întâlneau o mulțime de nebuni mișunând. Toți începeau vor-

ba. Ne spunea de judecăți, de tribunale, de persoane de pe-acasă, crîmpee de amintiri, și ne povesteau până dispăream pe după vre-un colț. Un fost maior îmi dădu și un bilet cu rugămintea să trec prin strada Știrbei-Vodă și să-l las nevستی-si. Îi scria să vie până la el, să ie o sanie, c'o plătesce el, dér să vie negreșit că »lumea n'are să mai ție decât câte-va zile și are să se prăpădescă«.

Pe un coridor înainta falnic înspre noi un tiner frumos de vre-o 16 ani. Cu mers apăsător și cu ținuta mândră. Salută rezervat și-mi întinse mâna întrebându-mă:

— Cu cine am onóre?

— Florescu, îi răspunsei, ér luându-și o posă demnă, îmi scutură mâna cu putere recomandându-se:

— Edgar Poë!

— A, d-ta?... Apoi d-ta ești un om sərbătorit. Tótă lumea...

— »Sciu!« mă întrerupse mândru.

— Mă bucur că te cunosc. Ai scris lucruri admirabile!

— Geniale, geniale!... Dér să-mi dai o țigară.

— Și acum să vă duc la un cântăret,

disce internul, și traversaiu curtea vorbind cu unii și cu alții. Um bétrán se plimba împrejurul unui pom și se plimba de mult se vede, că făcuse potecă.

— Ce faci aici? îl întrebaiu.

— Îmi desfac firul vieței, răspunse el și-și vâră de cale.

Intrăm la cântăret. Se ridică de pe pat politicoș și se recomandă:

Contele Robespierre!

— Am auzit că ai o voce admirabilă!

— Da, am! Și începú o arie din Carmen.

— De când ai vocea asta?

— De când a fost cutremurul de pământ.

— E mult de atunci?

— Vre-o trei vécuri!...

In vreme ce acesta cânta, un altul sta pe un pat și se certa cu zidul. Îi spunea ce-i venea la gură. Vai de mama bietului zid.

Și de aici ne-am dus la prietenul de care pomenesce la începutul acestui foileton.

ecât prin strimtorile Tsoushima și Tsuaru din cauza ghețurilor. Tote cele-lalte sînt impracticabile. Guvernul a anunțat, că va stinge farurile strimtorilor pentru a spori greutatea de a-se acostă în acest port. Japoneseii păzesc cu atențiune strimtorile Tsugaru și Tsoushima. Se crede, că blocarea Vladivostocului este efectuată.

SCIRILE ȚILEI.

— 31 Ianuarie v.

Comitetul societății pentru fond do teatru român a ținut adî aci în Brașov ședință plenară pentru a lua hotărîri asupra obiectelor la ordinea Țilei anunțate în nr. 19 al »G. Trans.« Ședința a fost presidată de d-l Iosif Vulcan.

Academia română a ținut Vineri ședință publică sub presidenția d-lui I. Kallenderu. D-sa făcu cunoscut Academiei mărtea a doi distinși academicieni: general Fălcoianu și Nicolae Ionescu de la Bradu. D-l Gr. Tocilescu pronunță o cuvîntare asupra vieții și activității lui Nicolae Ionescu aducîndu-i bine-meritate elogi. D-l Slavici a făcut în urmă o comunicare despre așezarea cuvintelor în limba română.

Muncă de subminare în România. »M. Szó« publică o corespondență din Bucuresci, fabricată probabil în Budapesta, în care autorul se jeluesce amar, că în România nu se aranjază nici o serbare națională sêu politică, fără ca oratorii să nu-și esprime antipatiile față cu Maghiarii. Aniversarea unirei principatelor a fost un nou prileg. ũ pentru așa ceva. D-l D. Oniciu în discursul sêu solemn a accentuat, că Românii s'au luptat în tot-dêuna vitejese contra Maghiarilor și încheie urînd ca să se realizeze în curînd unirea tuturor Romînilor. Apoi s'au cîntat diferite cîntece tôte gloriificînd această unire. »Corespondentul« susține mai departe că în capitala României sunt o multime de societăți secrete iredentiste. O astfel de societate ar fi și »Transilvania« descoperită (!) acum de curînd de deșteptul »corespondent« și care de 38 de ani de cînd există, a ajutat pe tinerii din Transilvania cu 354.618 lei.

Dacă și-ar fi deschis ochii mai bine, corespondentul numitului Țiar șovinist ar fi putut afla că »Transilvania« nu e nici societate iredentistă, nici secretă, ci pur și simplu o societate filantropică națională, care în fie-care an își publică concursurile de stipendii în tôte Țiarele. Nu era nevoie așa-dér să vie acumă cineva și să »descopere« această societate.

Petreceri. Sâmbătă sêra s'a dat în sala »Redutei« balul sergentilor majori și a asimilaților din garnisóna Brașov. Cu această ocaziune sala a fost frumos decorată cu embleme militare. La intrare erau așezate două tunuri. Balul a fost onorat de prezența generalului Tappeiner și a numeroși ofițeri cu soțiile lor. Remarcăm, că la acest bal vr'o 70 părechî au jucat »Romana« cu o precisiune admirabilă, sub comanda românescă a d-lui Petru Cioc, sergent major în artilerie. Publicul distins care nu mai vîduse acest dans, a rămas uimit de frumuseța »Romanei« și de repetite ori și-a dat expresiune admirației sale.

— »Serata teatrală« arangiată Duminică sêra de cătră tinerimea de pe Tocile în sala hotelului »Central« a reușit foarte bine. — Detailurî vor urma în numărul de Duminică.

Sarea românescă în Bulgaria. Infînțîndu-se în Bulgaria monopolul asupra sării, contractul dintre statul român și casa Marmorosch-Blanc pe baza căruia această casă esporta sare în principatul vecin, se resiliază de la sine. Regia română furnisa pe an Bulgariei 21,000 de tone sare, socotindu-se 29,50 lei tona, ceea-ce reprezintă suma de opt sute mii lei pe an. Direcția Regiei a intervenit — cum află Țiarul »Express« — pe lângă ministerul român de externe ca pe cale diplomatică, prin legațiunea română să negocieze cu guvernul bulgar pentru furnisarea directă a cantității de sare necesară. D-l N. Mișu a și început tratările și se speră că ele vor reuși. În prețul de 29,50 pe tonă se cuprinde transportul franco până la tôte porturile bulgare pe Dunăre sêu mare.

Institutul internațional de agricultură. Regele Italiei a adresat d-lui Giolitti, prim ministru, o scrisoare prin care recomandă atențiunii guvernului proiectul pentru infînțarea unui institut internațional de agricultură. Institutul ar avé sê studize condițiunile agricole din tôte statele lumii,

semnalînd neîncetat cantitatea și calitatea recoltei astfel ca să se înlesnescă producțiunea, și comerțul să devină mai puțin costisitor și mai expeditiv. El va fixa prețurile cele mai convenabile. În urma acestei scrisori, guvernul a invitat pe reprezentanții Italiei în străinătate să explice acest proiect guvernelor respective și să le invite să trimetă delegați să ia parte la prima adunare care va avé loc la Roma în Maiu viitor.

Causele scumpirei pescelui. D-l Dr. Gr. Antipa, inspectul general al pescăriilor Statului, a adresat d-lui ministru de domenii un raport asupra cauzelor scumpirei pescelui la noi. d-l Gr. Antipa explică urcarea prețurilor peștelui în ultimii doi ani din cauze independente de activitatea serviciului pescăriilor și anume: 1) speculațiunea comercianților detailiști, cari fac cartelurî între ei, și 2) scăderea producției din cauza secărei bălților, căci de 4 ani Dunărea nu s'a mai revîrsat pentru ca să se pôtă premeni apele din bălți. Peștele vîndîndu-se prin licitație publică, prețurile variază după cerere și ofertă. Există însă o speculațiune a detailiștilor cu peștele sărat care intră în alimentația țeranului. În contra acestei speculațiuni, încheie d-l Dr. Antipa raportul sêu, s'au luat mîsurî ca în timpul muncii agricole să se trimetă ori-ce cantitate de pesce sărat cerut de agriculturî cu rambursă și cu prețurile obținute la licitații.

Alegerile generale în România. Mîne Marți se încep alegerile generale în tôte România. Sunt anunțati aproape 650 de candidați pentru ambele corpuri legiuitorî, în tôte colegiile. Se vorbesc că d-l general Manu, ministru de rîsboiu a dat un ordin confidențial ca toți ofițerii să se abtîe de la politică și chiar de la vot.

Din Gherla ni-se trimite o invitare ungurîscă la o serată a societății industriale din acel oraș. În programul seratei vedem și pe *Pordea Gyula* dr. cu o conferență (felolvasás) ér pe *Pordea Gusztav* contribuind la succesul seratei cu concursul dat la un quartett unde va cînta pe violon. Notăm că numele d-lui Dr. Pordea (a căru promovîe sub auspiciis am înregistrat-o mai deunăđi ca o distincție la care participă tot neamul românesc din care s'a născut) nu l'am vîdut până acumă nicîiri în vr'un program românesc. Am primi cu plăcere, dacă ne-ar desmîntî cineva.

Studenții români din Brașov invită și pe calea acesta la serata dansantă, ce se va arangia sub patronagiul stim. dómne Maria G. Dima, Mercurî în 2 (15) Faur 1905 în sala hotelului »Central« (Nr. 1). Inceputul la 8 ore sêra. Taxa de persoană 2 cor., de familie 5 cor. — *Comitetul aranjator.*

Representanța comunală a orașului Brașov este convocată în adunare generală ordinară pe Mercurî 15 eventual Joi în 16 Februarie orele 3 p. m. în sala de la casa »Sfatului«. La ordinea Țilei: alegerea unui oficial cl. I. și alegerea veterinarului la abatorul orașului.

Școlă comercială de fete. D-l ministru român al instrucțiunei publice Vlădescu proiectează a se infînța o școlă comercială anume pentru fete. De-ocamdată va fi numai una, în Bucuresci cu curs complet întocmai și cu același program ca la băieți.

Pentru cantina poporală întretînută de »Crucea roșie« au contribui: Dómnele K: șoric. Aronsohn 8 l. linte, Hirsch Mátyas 10 kg. mazere, soția președintelui de tribunal Weér cârnați, Firma Wilhelm Scherg & Comp. 40 cor. Președinta adresază tuturor contribuenților mulțumiri căldurose. Contribuirî ulterioare primesce; d-na Frieda Schnell.

Un Maghiar ardelean — ministru de culte? »Kolozsv. Hirnap« aduce scirea, că între diferitele combinații ce se fac cu privire la formarea noului cabinet ungar, pentru portofoliul cultelor cea mai verosimilă este numirea lui Victor Molnár secretar de stat. Molnár este de origine din comitatul Brașov și se Țice că n'ar suferi de bóla șovinismului în mîsură așa mare ca foștii titularî la acest portofoliu.

O scire sensațională venise prin Londra din Petersburg. Noul ministru de interne *Buligin* ar fi dat ordin să se facă o perchisiție domiciliară la *presidentul consiliului de stat Witte*. Mai mulți funcționari din ministerul de interne însoțiți de o gardă de polițiști s'ar fi dus la locuința lui Witte, unde ar fi pus sechestru pe tôte odăile. Unul din funcționari a provocat pe Witte să dea cheile de la tôte odăile și dulapurile, apoi au sechestrat tôte hîrțile și scrisorile aflate. În tot timpul acestei

perchisiții, Witte a stat acasă. Polițiștii s'au depărtat c'un pachet urias de scrisori și acte. — Scirea e bine ticluită în fantasia cutărui corespondent engles, dér are cusurul de a fi luat din vînt. Agenția telegrafică din Petersburg o desminte Țicînd că e o minciună.

Linia maritimă Berlin-Constantinopol-Alexandria. La primăvară se va inaugura noua linie maritimă Constanța-Constantinopol-Alexandria. Serviciul va fi făcut de vase ale serviciului maritim român. Acastă cale va fi cea mai scurtă de la Berlin în Egipt.

Cablul Constanța-Constantinopol. La 1 Aprile viitor Constanța va fi legată printr'un nou cablu sub-marin cu capitala imperiului otoman. Guvernul va fi invitat la inaugurare.

Accidentul vaporului »Resolution«.

Despre accidentul vaporului »Resolution« se scrie din Constanța.

Vaporul »Resolution« sosind cu porumb la Plata, adus de casa Logaride și Seni pentru stat, s'a pus pe stîncă, între farul Tuzla și cătunul Mangea-Punar, în golful format de capul Tuzla.

Lă proră adîncimea apei e de 5 m. ér la pupă trece de 6 m. Vasul clăcînd aproape 8 metri, pentru a puté fi scos la larg — și decî ridicat de cu aproape 2 m. — ar trebui să se arunce cel puțin jumătate din porumbul încărcat.

D-l comandant Boerescu de pe »Principesa Maria«, care vîduse poziția critică a vasului »Resolution«, a anunțat accidentul imediat ce a sosit în port. Ora precisă a accidentului pare a fi pe la 8 și jumătate —9 sêra, în nóptea de 7 spre 8 Februarie

În Țiua de 9 Februarie a plecat cu remorcherul »Julietta« d-l comandor Cătutuneanu, căpitanul portului Constanța, piloți și alți agenți de pe la casele de vapóre, spre a lua înțelegere cu comandantul vasului »Resolution« pentru a se lua mîsurî de salvare.

Cercetîndu-se fundul, s'a stabilit, că e pe stîncă și că vaporul prezintă doué spîrturî apreciabile la proră, unde are tancurile cu apă dulce, — și că salvarea lui necesită urgente mîsurî, întru cât după modul cum se află pus pe uscat, o furtună ar primejdiu complect, fără speranță de salvare, bastimentul.

S'au făcut încercări desperate, dér neeficace de a se trage vaporul la larg cu ajutorul remorcherului »Julietta«, vas mic și impropriu pentru așa serviciu.

S'a avisat imediat telegrafic sosirea din Constantinople a vaporului, — special construit pentru salvare. În cas când ar puté fi salvat vaporul, pagubele s'ar urca totuși la 200.000 lei.

ULTIME SCIRI.

Viena, 12 Februarie. — Francisco Kossuth a fost primit adî la orele 11 în audiență de Majestatea Sa. Audiența a durat 3/4 oră. După audiență Kossuth însuși a declarat, că Majestatea Sa a vorbit cu el foarte afabil. Convorbirea a decurs mai întâi în limba maghiară, apoi în limba francesă.

Budapesta, 12 Februarie. Corespondentul din Viena al Țiarului »Magyarország« depeșează acestei foi, că nu crede să-i fi succes lui Kossuth a convinge pe Majestatea Sa despre necesitatea introducerii limbei de comandă în armata ungară. Nu este esclus însă, ca Majestatea Sa să nu ridice greutatea față cu separațiunea vamală, decât guvernele Austriei și Ungariei ar sci pe cale pacinică să ducă în deplinire separațiunea.

Kossuth s'a reîntors adî la Budapesta. Despre rezultatul audienței a telegrafiat contelui Apponyi.

New-York, 12 Februarie. Presidentul *Roosevelt* a declarat Țilele aceste, că mai curînd de vara viitoare nu se pôté vorbi despre încheierea unei păci între Rusia și Japonia.

Londra, 12 Februarie. Marchisul *Hayashi* a făcut adî declarațiunea, că rîsboiul se va continua. Japonia e aplecată a încheia pacea și totdeuna e gata a asculta propunerile Rusiei. Condițiunile păcii trebuie să fie de natură, încât să garanteze raporturî amicale între Rusia și Japonia.

Varșovia, 12 Februarie. În Lodz s'a întimplat erî o ciocnire sîngerósă între greviști și miliție. 19 ómeni au fost uciși, 113 răniți.

Salonic, 12 Februarie. De câteva Țile trupe numérose sunt trimise spre granița bulgară. Acastă trimiteré de trupe se face în cea mai mare taină. În timp de cincî Țile au fost trimiși 15,000 soldați la granița spre Bulgaria.

Liban, 13 Februarie. Escadra a primit ordin de plecare.

Bibliografie.

A epărut la Bucuresci:

Sistema ortografică a limbei române de Nic. Densușianu, o broșură de 73 pagine și se află de vîndare la librăria Leon Alcalay din Bucuresci cu prețul de 1 leu, trimisă cu posta 1 leu 15 bani sêu 1 cor. 10 fl.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Banca Națională a României.

1904		1905	
23 Ianuarie		15 Ianuarie 22 Ianuarie	
Situatiune sumară.			
Activ			
102.448,804	(71.938,304 Reserva metalică aur . 50.928,757) (30.510,500 » Trate » . 20.034,000)	72.119,001	70.962,757
3.074,300	Argint și diverse monete	3.279,193	3.366,256
42.716,673	Portofoliu Român și Strein	43.142,341	40.931,900
8.894,136	(* Impr. contra ef. publice 6.218,200) (» » » în cont curent 3.120,548)	9.608,058	9.338,748
11.999,980	Fondurî publice	11.999,940	11.999,940
13.839,240	Efectele fondului de rezervă	14.732,273	14.732,273
1.732,546	» » » amortisarea imob. și material	1.704,546	1.704,546
5.567,308	Imobili	5.638,849	5.638,849
567,912	Mobilier și Mașinî de Imprimerie	588,950	569,051
193,262	Cheltueli de Administrațiune	107,369	193,993
80.917,625	Deposite libere	79.206,385	80.398,485
—	Compturî curinți	17.777,075	20.607,520
17.182,978	Compturî de valori	16.649,564	17.073,156
289.134,764		276.554,044	277.517,474
Pasiv			
12.000,000	Capital	12.000,000	12.000,000
18.209,715	Fond de rezervă	19.546,217	19.546,217
2.740,900	Fondul amortisării imobilelor și material	2.923,784	2.923,784
174.504,000	Bilete de Bancă în circulațiune	162.787,640	162.516,290
—	Profiturî și perderî	—	—
129,899	Dobândi și beneficii diverse	90,018	132,698
80.917,625	Deposite de retras	79.206,385	80.398,485
632,625	Compturî curinți	—	—
289.134,764		276.554,044	277.517,474

*) Scomptul 5%, Dobînda 6%.

Cursul la bursa din Viena.

Din 11 Februarie n. 1905.

Renta ung. de aur 4%	118.85
Renta de corone ung. 4%	98.10
Impr. cail. fer. ung. in aur 3 1/2%	89.35
Impr. cail. fer. ung. in argint 4%	98.10
Bonuri rurale croate-slavone	98.50
Impr. ung. cu premii	213.75
Losuri pentru reg. Tisei si Seghedin	170.—
Renta de hartie austr.	100.25
Renta de argint austr.	100.20
Renta de aur austr.	119.90
Renta de corone austr. 4%	100.20
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	91.75
Losuri din 1860.	157.50
Actii de-ale Banței austro-ungara	16.35
Actii de-ale Banței ung. de credit	776.50
Actii de-ale Banței austr. de credit	675.50
Napoleondori	19.11
Marci imperiale germane	117.40
London vista	240.27 1/2
Paris vista	95.47 1/2
Note italiene	95.50

Cursul pietei Braşov.

Din 12 Februarie n. 1905.

Bancnote rom. Cump. 18.80	Vend. 18.88
Argint roman.	18.60
Napoleond'ori.	19.06
Galbeni	11.20
Ruble Rusesce	2.53
Marci germane	117.20
Lire turcesce	21.50
Seris. fonc. Albina 5%	101.—

Nr. 1032—1905.

PUBLICAŢIUNE.

referitoare la proprietarii și arăndașii de pământ.

Toți proprietarii de pământ, cari au dat în arândă pământuri începând de la 1905, sunt provocați a substerne perceptoratului orașenesc până în 15 Februarie a. c. o listă despre arăndașii lor.

În lista acesta are a se arăta:

1. Numele arăndașului,
2. Locuința arăndașului,
3. Numărul jugerilor arăndate și
4. Arănda statorită pe un an.

Braşov, în 31 Ianuarie 1905

2—2,(1638). Perceptoratul oraşenesc

Publicaţiune de licitare minuendă.

Senatul bisericeii gr. cat. al comunei Telciu (com. B. Naszód posta ultimă Telcs) prin acesta escrie licitaţiune minuendă pe ziua de 6. Martie 1905, 9 ore a m. pentru demolarea murilor bisericeii ruinate și edificarea bisericeii nouă pre respectivul fundament.

Prețul strigărei pentru demolare 6254 cor. 13 fil., pentru edificare 60890 cor. 42 fil

Licitanții au a depune înainte de începerea licitaţiunii vadiu de 5% în bani gata, seu hartii de valoare, care vadiu va fi a se întregi la 10% de înt.eprindătorul ales.

Planurile, devisele se spnse, precum și condiţiunile de licitaţiune, se pot vedé ori și când la curatorele raşioninte.

La casul când licitaţiunea în ziua sus desftă nu ar succede, sé va tiné a doua licitaţiune pre 20 Martie 1905, la 9 ore a. m. făă altă publicare

Telciu, 10 Februarie 1905.

Clement Câmpean, Popp Grigore, curatore. preş. bis. 1—2,1643.

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei“ se pot face ori și când pe timp mai îndelungat seu lunare.

„PARSIMONIA“, institut de credit și economii, societate pe acțiuni în BRAN.

CONVOCARE.

1a

a X-a Adunare generală

a institutului de credit și economii, societate pe acțiuni „PARSIMONIA“ în Bran, ce se va tiné Joi în 9 Martie st. n. 1905 la 10 ore înainte de améđi în localul institutului, la care sunt invitați toți acționarii a se presenta în sensul §-lui 20 din statutele institutului.

Obiectele de deliberare sunt următoarele:

1. Raportul Direcțiunei și al comitetului de supraveghiere;
2. Satorirea bilanțului și a împărțirii profitului;
3. Alegerea a câte doi membrii în direcțiune și comitetul de supraveghiere;
4. Modificarea §§-lor 32, 41 și 49 din statute;
5. Alte propunerii eventuale.

Bran, în 9 Februarie 1905.

Din însărcinarea Direcțiunei:

Președintele societății:
I. Cav. de Pușcariu.

Contul Bilanțului pro 1904. — Mérleg Számla.

ACTIVE. — VAGYON.		Cor.	fil	PASIVE. — TEHER.		Cor.	fil
Cambii escomptate. — Leszámitolt váltók	481652	03		Capital acționar încurs. — Befizetett részvény tőke		116742	
Credite personale. — Kötelezvények	16136	—		Depunerii. — Betétek		335178	37
Mobilier. — Butorzat	Cor. 463.32			Cambii reescomptate. — Visszeszámitott váltók		13523	—
20% Amortisare. — Leírás	92.66	370	66	Interese transitorii pro 1905. — 1905 évi átmeneti kamatok		7536	99
Realități. — Ingatlanok	2537	46		Fondul de rezervă. — Tartalék alap		21486	93
Conturi curente. — Folyó számla	1600	—		Depozite. — Letétek		4801	57
Bonuri. — Értékpapírok	7000	—		Pro diverse. — Különféle		199	50
				Profit curat. — Tiszta nyereség		9827	79
						509296	15

Contul Profit și Perdere. — Veszteség és Nyereség Számla.

DEBIT. — TARTOZIK.		Cor.	fil	CREDIT. — KÖVETEL.		Cor.	fil
Interese după depunerii. — Betéti kamatok	15403	03		Interese dela cambii și obligațiuni. — Leszámitott váltók és kötelezvény utáni kam.		34190	49
Spese. — Költségek	1471	56		Provisiune. — Jutalék		171	67
Salarii. — Fizetések	2643	33		Competințe de timbru. — Bélyeg illeték		103	50
Contribuțiune directă. — Egyenes adó:	Cor. 2748.87			Diferite. — Különféle		70	25
10% după interese de depunerii	1540.30						
10% betéti kamatok után							
Contribuțiune comitatensă, comunală. — Megyei, s községi adó	808.37	5097	54				
Amortisarea mobilierului. — A butorzat törlesztése	92	66					
Profit curat. — Tiszta nyereség	9827	79					
						34535	91

Bran, 31 Decembrie 1904.

Törösvár, 1904 Deczember hó 31-én.

DIRECȚIUNEA: — AZ IGAZGATÓSÁG:

Ioan Cav. de Pușcariu m. p., Ilariu Reit m. p., Miron Tătoiu m. p., George Enescu m. p.,
președinte. comptabil.
Ioan Cențu m. p., George Țișca m. p., Axente Moșoiu m. p., Iacob Popa m. p., Nicolau Reit m. p.,
director executiv.

Confrontându-se cu registrele principale și auxiliare, s'au aflat esacte. — A fő- és mellék könyvekkel összehasonlítván, helyesnek találtatott.

Bran, în 9 Februarie 1905.

Törösvár, 1905 Februar hó 9-én.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE: — A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Nicolae Garoiu m. p., Leontin Pușcariu m. p.,
președinte. v.-președinte.
George Babeș m. p., Ioan Enescu m. p., Iosif Enescu m. p., Nicolau Runcean m. p.

Anunț de licitație.

În 20 și 21 Februarie st. n. a. c se va vinde cu licitație în localul casei de Zălöge, dela orele 8—11 a. m. și dela 2—4 ore p. m. obiectele amanetate în luna lui Decembrie 1903 și Ianuarie 1904, până inclusive cu nr. 1655—1904, al căror termin a expirat și nu s'au rescumpărat.

Obiectele cari se vor vinde sunt: Giuvaericele, Ciasornice de aur și argint

și alte seale de aramă, Cioie, Cositor, flanelle, haine bărbătești și femeiești, Cisme, ghete și altele.

Vândarea se face cu bani gata. Rescumpărarea seu înoirea amanetelor se poate face numai cu o zi înainte de licitație.

În ziua vândării cu licitație nu se permite ni-î într'un chip a prelungi amanetarea.

Brassó, 26 Ianuarie 1905.

Oficiul casei de amanete din Braşov.
3—3,(1624)

Unde se mănâncă bine și se béu VINURI curate de Mediaş BERE de Pilsen „Urquell“ prospétă dela cep în fie-care di? ? La ~ ~ ~
Restaurantul Schwarzburg în Braşov, Str. Spitalului nr. 20.
Listă de bucate românescă.
De o cercetare numerosă se rógă
C. R. GLIGORE CRISTEA,
16—50 conducătorul restaurantului.